

κρατία, είτε γιατί ξέρει, πού δὲν ἔχομε ἀληθινούς καὶ μορφωμένους παιδαγωγούς, είτε ἀπὸ μαϊμουδι-σμοῦ ἐξαικονομαίει τὴν μόρφωση τῶν νηπίων τῆς (3—6 χρονῶν) μὲ Ἑυρωπαϊεσ κυβερνάντες, πού εἶναι βέβαια ἀδύνατο νὰ μορφώσουν φυσιολογικά καὶ ψυχικά τὰ παιδιὰ, ἀφοῦ ἀπ' αὐτέσ λείπει τὸ κυριώτερο ὄργανο, ἡ μητρικὴ γλώσσα. Ναι μὲν βλέπουμε ἔτι αὐτὰ τὰ παιδιὰ δείχνουν μιὰ φαινομενικὴ καὶ διακριτικὴ πρόοδο, μὰ σὰν γενοῦν ἐφηβοὶ εὐθὺς ἀρχίζουσι ἀποτελεσματικὰ νὰ μᾶς δείχνουν τὰ κακὰ αὐτῆσ τῆσ ἀγωγῆσ ἀπὸ ἔθνικὴ καὶ ἀθροιστικὴν ἔποψη.

Ἡ μεσανὴ τάξη μὴ ἔχοντασ χρήματα γιὰ νὰ πληρῶνει κυβερνάντες ἀναγκάζεται νὰ παίρῃ καμιά ψευδοδασκάλια ἢ παραδίνει τὰ παιδιὰ τῆσ σὲ ὑπερέτριεσ ἀγράμματα, ἀδιάντροπεσ, ἀσυνειδήτεσ, ἀνήθικεσ καὶ σκληρέσ, πού δὲν ἔχουν καθόλου ἰδέα ἀπὸ ἀνατροφὴν, πού μὲ τὰ λόγια τουσ καὶ μὲ τὰ ἔργατά τουσ κι ἀκόμα μὲ τὴν σκληρότη τουσ βασανίζουν καὶ στενοχωροῦν τὸ Νήπιο, ὡσπου τὸ καταφέρνουν πεισματάρικο, δειλό, ἀθάδικο καὶ σκληρό.

Ἡ δὲ τρίτῃ τάξη τῆσ κοινωνίασ μασ ἡ στέλνει τὰ παιδιὰ τῆσ στὸ Νηπιαγωγεῖο τῆσ γειτονίασ, πού τὸ τί εἶναι θὰ τὸ περιγράψουμε παρακάτω ἡ ἔπειδὴ δὲν ἔχει χρήματα νὰ τἀναθρέψῃ ὄχι μόνο ψυχικά, μὰ καὶ σωματικά, τὰ κραταίει νὰ τἀναθρέψῃ καὶ νὰ τὰ μορφώσῃ στὸ σπιτί.

Ἔτσι λοιπὸν αὐτὰ τὰ νήπια μένοντασ στὸ σπιτί κυλίνονται στὰ πατώματα, σέρνοντασ στίσ λάσπεσ, στὰ κρύα, στή νύτια, μαθαίνουσι καὶ κάμνουσι ἔτι βλέπουσι καὶ ἀκούουσι, καὶ ζώντασ χειρότερα ἀπὸ σκυλιὰ ἀρρωσταίνουσι καὶ πεθαίνουσι ἢ μπολιάζουσι μὲ χρόνιο πνευρίτη, βρογχίτη καὶ χτικιό. Κι ἔσο ζοῦν καὶ μεγαλώνουσι, ἀδιάκοπα βρίζουσι, δέρνονται, βλαστημιούσι ἀπὸ τὴν μάννα περισσότερο, γιὰ τὴν τάχει στὴ ράχη τῆσ ὄλη τὴν ἡμέρα, σκιάζουσι, τρέμουσι καὶ χάνουσι τὴ φυσικὴ τουσ ὀρμὴν, γιὰ τὴν δὲν μποροῦν μὲ τὸ στατικὸ νὰ γίνουσι ἡσυχὰ κι ἀκίνητα ὡσ μάρμαρα. Ἀρπάζουσι λοιπὸν ἔτι βροῦν, τρώγουσι ἔτι τουσ δώσησ, καίοντασ στὴ φωτιά, πνίγοντασ στὰ νερὰ καὶ ἀδιάκοπα τρέχουσι στὸ κακὸ γιὰ τὴν δὲν ξέρουσι τᾶκακα κι ἀθῶα ποῖ εἶναι τὸ κακὸ καὶ ἀπὸ πού ἔρχεται αὐτὸ γιὰ νὰ προφυλαχτοῦν.

Ἦθελα νᾶμουσι μεγάλουσ κοινωνιολόγουσ καὶ φυσιολόγουσ καὶ θὰ βλέπατε πόσο πειστικὰ καὶ ὁμορφα θὰ σᾶσ ἀπόδειχνα ἔτι ἡ σοβαρότερη κοινωνικὴ πληγὴ τῆσ Χώρασ μασ καὶ ἡ ὀργανικὴ τοῦ τόπου μασ ἀσθένεια εἶναι αὐτὸ τὸ παραμέλημα τῶν νηπίων καὶ προπᾶντων τῶν κωμοπόλεων καὶ πόλεων, πού

οὔτε ὁ καθαρὸσ ἀγέρας καὶ ὁ ζωογονικὸσ ἥλιουσ τῶν χωριῶν τὰ δροσολούζει, καθὼσ τὰ νήπια τῶν ἀγροτῶν.

(Στᾶλλο φύλλο «Τὰ Νηπιαγωγεῖα τῆσ Γειτονίασ».)

Κέρκυρα

ΗΛΙΑΣ ΣΤΑΓΡΟΣ

δημοδιδάσκαλοσ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἐὸ «Νουμᾶ» τουσ καλοκαιριάτικουσ μῆνεσ ἠεριστή, Ἄλωνάρη καὶ Τρυγητὴ θὰ βγαίνει κάθε δεκαπέντε μέρεσ.

— Ἔστερ ἀπὸ δύο φύλλα πού τελιῶνουσι τὰ διηγήματα τοῦ Ἐυχάρη, θᾶρχινῆσουσι ἕνα μεγάλο ἡθογραμικὸ διήγημα τοῦ Κ. Χατζόπουλου, τὸν «Ἐπερᾶνθρωπο», πού θὰ κρατήσῃ 7—8 φύλλα.

— Μέσα στὸν «Ἐπερᾶνθρωπο» ζουγγαρίζουσι μὲ χτυπητὰ χρώματα καὶ μερικοὶ γνωστοὶ λόγοι τῆσ Ἀθήνασ.

— Τὸ τυπογραφεῖο «Ἡ Ἀνατολή» τῆσ Πόλησ, ἔστερ ἀπὸ τὰ διηγήματα τοῦ Ἀθάξου, πού θὰν τάχει ἔτοιμα σ' ἕνα περίπου μῆνα, θὰ τυπώσῃ τὸ «Δαχτυλίδι τῆσ μάννασ» τοῦ Καμπύση, τὴν «Τρικυμία» τοῦ Σαίξπηρ (μετάφρ. Πολυλά) καὶ μερικὰ ἄλλα διαλεγτὰ βιβλία πού ἐξαναληθῆκαθε.

— Ἐὸ Λέκασ Ἀρβανίτησ, μᾶσ ἔστειλε γιὰ τὸν κ. Κύρου τῆσ «Ἐστίασ» καὶ τοῦτο τὸ ἐπιγράμμα :

— Ἐὸ Τσίροσ, πρώτουσ μπουφουσ

θύμωσε καὶ ΤΣΙΡΙΞε

καὶ πὼσ του πάει ὁ σκούφοσ

ἔτσι ΚΗΡυξε.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Παρακαλοῦμε τουσ συντρομητάδεσ μασ τοῦ ἔξωτερου, ὅσοι δὲ μᾶσ στείλανε ἀκόμη τὴν συντρομὴ τοῦ 1911, νὰ μᾶσ τὴ στείλουσι.

κ. **Ν. Στραβοῦλο.** Ἡ σάτυρά σου γιὰ τὰ «Ἠνωμένα φιλολογικὰ βουστάσια» εἶναι πολὺ τρυχετέρη καὶ δὲ δημοσιεύεται. Τὸ κάτω κάτω, χριστιανέ, γιὰ τὴν νὰ χαλῆσ τὸ σηκῶτι σου μὲ ξένεσ ἔγνοιεσ ;—κ. **Μολ.** Λάβαμε τὴν συντρομὴ τοῦ 911 κ' εὐχαριστοῦμε. — κ. **Θεατρόφιλο.** Μόλιε ἀρχινῆσουσι νὰ παίζουσι πρωτότυπα ἔργα, θᾶρχινῆσει καὶ τᾶβρα του κι ὁ «Κριτικὸσ τοῦ Νουμᾶ». Καὶ ἡ φετεινὴ σοδειὰ, καθὼσ μαθαίνουσι, δὲ θᾶνα: λίγη. — κ. **Α. Σ.** στὴν Καλαμάτα. Τὸ γράφουσι ταχτικὰ σὲ κάθε φύλλο πὼσ ἡ συντρομὴ πλερώνεται μπροστά. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ κολακευτικὰ σου λόγια, μὰ καρτεροῦμε νὰ μᾶσ στείλειε τὴν συντρομὴν γιὰ νᾶρχινῆσουσι νὰ σοῦ στέλνουσι καὶ μῆε τὸ φύλλο. —κ. **Κ. Αν.** στὴν Καλκούτα. Λάβαμε τὴν συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε.